

Thunmann (Untersuchungen über die Geschichte der östlichen europäischen Völker, Halle, 1774) și după el *Kopitar* (Wiener Jahrbücher, 1829, Aprilie—Iunie, cu ocazia recenziunii dicționarelor de Cluj și de Buda) au considerat limba romină ca formată cu mult mai înainte de colonizarea Daciei de către Traian, a-nume prin coloniștii cei dintii ai Iliricului: Rominii după acești învățați sînt frați buni cu Albanezii și limba lor este limba latină populară vorbită în Iliric încă de la an. 220 a. Chr., decînd Romanii au pus întiași dată piciorul în acea provincie, și transformată cu vremea.

Hasdeu în Foița de istorie și literatură, Iași, 1860, susținînd că Dacii n'au perit, susține indirect că limba romînească este pe baza elementului dac formată. În scrierile sale istorice ulterioare (Columna lui Traian, ziar, București, anii 1873, 74, 75, 76, 77, 82, 83; Principii de filologie comparativă, București, 1875; Cuvinte din bătrîni, București I. 1878, II. 1880: scrierea din urmă în parte, iar celelalte ale lui *Hijdan* în totul sînt extrase din Columna) acest învățat, urmînd lui *Kopitar* în ce privește înrudirea noastră cu Albanezii, caută a proba că limba romînească este limba latină populară vorbită de poporul dac.

Roesler (Dacier und Rumänen, din Sitzungsberichte der Wien. Akademie, philosophisch-historische klasse, LIII, 9—92; Rumänische Studien, Leipzig, 1871) susține din pozitivă că Dacii nu s'au contopit cu Rominii și că elementele albaneze ale limbei noastre sînt ori împrumuturi recente ori resturi vechi indogermanice.

Miklosich (Die slavischen Elemente im Rumunischen, din Denkschriften der kaiserlichen Akademie der Wissenschaften, philosophisch-historische klasse, XII, Wien, 1862, p. 5sqq.; Beiträge zur Lautlehre der rumu-